

Zoot echt gebeurd zen?

'T war onner de oorlog van fièrtig-vijfenvièrtig. Toen gonken de minsen nog euchteren onner mekaar. Ze haan toch niks aners te doen. Zoe kwaam tous es miester De Wit oog tefrente dèg euchteren. Op ne kier kumt er hevig binne gevlogen en hiè begos te vertelle: 'widder, aon Fonske van Staaf van Boterjaan, ge wit wel van de brooër van Heusden, kwam ig begot e groet wit verken tegen'. 'Nonde pie', zee oze pa 'zo da den oze nie zèèn'? Hié ging kieken in t' verkeskoot en war rap terug: 'tis den oze. Hié hit aan het deurke gerammeld tot de moeren los kwampen'. Oze pa en ich zen dan oz verken terug gun zukken in 't durp. We hemmen hum terug gejaagd door de snief diè

wel twintig centimièter dik laag. We hemmen de grinnel van da deurke wa bièter gemaakt, want e verken probeert everal out te braken? Da weet ich nou huul zeker!

*Zou het echt gebeurd zijn?
Het was onder de oorlog
van veertig-vijfenveertig.
Toen gingen de mensen*

nog buurten bij elkaar. Ze hadden toch niets anders te doen. Zo kwam thuis meester De Wit ook verschillende dagen buurten. Op een keer kwam hij hevig binnengevlogen en hij begon te vertellen: "Weet je, aan Fonske van Staaf van Boterjaan, je weet wel, van de brouwer van Heusden, kwam ik begot een groot wit varken tegen".

"Nonde pie", zei onze pa, "zou dat die van ons niet zijn?" Hij ging kijken in het varkenshok en was vlug terug: "Het is de onze. Hij heeft aan het deurtje gerammeld tot de moeren los kwamen. Onze pa en ik zijn dan ons varken terug gaan zoeken in het dorp. We hebben hem terug gejaagd door de sneeuw die wel twintig centimeter dik lag. We hebben de grendel van dat deurtje wat beter gemaakt, want een varken probeert overal uit te breken. Dat weet ik nu heel zeker!